

გ ა ნ ჩ ი ნ ე ბ ა

საქართველოს სახელით
კერძო საჩივრის დაკმაყოფილებაზე უარის თქმისა და
სააპელაციო სასამართლოში გადაგზავნის შესახებ

16.01.2026 წელი

ქუთაისი

ქუთაისის საქალაქო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა კოლეგია
მოსამართლე დარინა აბულაძე

კრედიტორი/განმცხადებელი - სს საქართველოს ბანკი;

წარმომადგენელი - რომან ქუქჩიშვილი;

მოვალე - შპს მოულდს მეტალ ჯორჯია;

კერძო საჩივრის ავტორი - სს საქართველოს ბანკი;

მოთხოვნა: ქუთაისის საქალაქო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა კოლეგიის 2025 წლის
21 ნოემბრის განჩინების გაუქმება;

სასამართლომ ზეპირი მოსმენის გარეშე განიხილა კერძო საჩივარი და

გ ა მ ო ა რ კ ვ ი ა :

2025 წლის 17 ნოემბერს სს საქართველოს ბანკმა განცხადებით მომართა ქუთაისის
საქალაქო სასამართლოს და მოითხოვა შპს მოულდს ენდ მეტალს ჯორჯიას მიმართ
გაკოტრების რეჟიმის გახსნა.

2025 წლის 21 ნოემბრის განჩინებით სს საქართველოს ბანკს უარი ეთქვა მოვალე შპს
„მოულდს ენდ მეტალს ჯორჯიას“ მიმართ გადახდისუუნარობის შესახებ განცხადების
დასაშვებად ცნობაზე.

ქუთაისის საქალაქო სასამართლოს 09 დეკემბერს საჩივრით მომართა სს საქართველოს
ბანკის წარმომადგენელმა და მოითხოვა ქუთაისის საქალაქო სასამართლოს 2025 წლის 21
ნოემბრის განჩინების გაუქმება.

საჩივრის ავტორის განმარტებით, ქუთაისის საქალაქო სასამართლოს 2025 წლის 21
ნოემბრის განჩინება დაუსაბუთებელია და ეწინააღმდეგება როგორც კანონის მიზნებსა და
პრინციპებს, ასევე „მეწარმეთა შესახებ“ კანონის ნორმების სწორ განმარტებას.
სასამართლომ არასწორად გააიგივა გაკოტრების პროცედურის საბოლოო შედეგი
(რეგისტრაციის გაუქმება) ლიკვიდაციის პროცესთან. მართალია, ორივე პროცესი
შეიძლება დასრულდეს იურიდიული პირის რეგისტრაციის გაუქმებით, თუმცა მათი

სამართლებრივი ბუნება, მიზნები, საფუძვლები და რეგისტრაციის გაუქმებამდე მისასვლელი გზა რადიკალურად განსხვავებულია. კერძოდ, კანონი ითვალისწინებს გაკოტრების დასრულებას კომპანიის რეგისტრაციის გაუქმებით/რეესტრიდან ამოშლით, რაც გაკოტრების ლოგიკური და კანონით გათვალისწინებული დასასრულია და არა მისი დაწყების შემაფერხებელი გარემოება. თუმცა, საბოლოო შედეგამდე გაკოტრების რეჟიმი გადის გრძელ გზას, სადაც მესამე დამოუკიდებელი პირი - პრაქტიკოსი იკვლევს მოვალის ფინანსურ მდგომარეობას, იძიებს აქტივებს, აკეთებს დასკვნებს/შეფასებებს, პოზიციებს წარუდგენს როგორც კრედიტორებს ისე სასამართლოს და სასამართლო კონტროლის გავლით მიდის ნებისმიერ შედეგამდე. შესაბამისად, კრედიტორისთვის ან/და თუნდაც მოვალისთვის კანონით მინიჭებული უფლებით სარგებლობის შეზღუდვა განცხადების წარდგენის ეტაპზევე, სასამართლოსადმი მიმართვის უფლების დაუსაბუთებელი შეზღუდვის ნათელი გამოვლინებაა.

სასამართლოს მიერ გამოყენებული ნორმა უთითებს იურიდიული პირის მიმართ მიმდინარე გამოძიებაზე და არა კომპანიის დამფუძნებლებს შორის არსებული უთანხმოების გამო მიმდინარე სისხლის სამართლის გამოძიებაზე. შესაბამისად, სასამართლომ სისხლის სამართლის საქმის სამართლებრივი საფუძვლებისა, თუ ფაქტობრივი გარემოებების გარკვევის გარეშე, მხოლოდ იმ გარემოებაზე მითითებით რომ გამოძიება მიმდინარეობს, დაუშვებლად ცნო განცხადება. სასამართლოს პოზიცია ბევრად დასაბუთებული იქნებოდა, რომ გაეხსნა საქმის წარმოება და მტკიცებულებების გამოკვლევის საფუძველზე მისულიყო იმ დასკვნამდე, რომ შეეწყვიტა გადახდისუუნარობის საქმის წარმოება. ამასთან, გაკოტრების რეჟიმის დაწყება აპრიორი არ გულისხმობს საწარმოს ლიკვიდაციით პროცესის დასრულებას, რამდენადაც კანონი ნებისმიერ ეტაპზე ითვალისწინებს კონვერსიის შესაძლებლობას.

სასამართლოს უნდა ეხელმძღვანელა სპეციალური კანონით, რომელიც არათუ კრძალავს, არამედ პირდაპირ ითვალისწინებს გაკოტრების საქმის წარმოების დაწყებას გადახდისუუნარო მოვალის მიმართ, მიუხედავად სხვა მიმდინარე პროცესებისა. სასამართლოს განჩინებით იქმნება პარადოქსული ვითარება: კომპანია, რომლის წინააღმდეგაც მიმდინარეობს სისხლის სამართლის საქმე, ფაქტობრივად იღებს იმუნიტეტს გაკოტრების პროცედურებისგან, მიუხედავად მისი აშკარა გადახდისუუნარობისა. ეს კი პირდაპირ ეწინააღმდეგება კრედიტორთა კოლექტიური დაკმაყოფილების პრინციპს და შესაძლებლობას აძლევს მოვალეს, თავი აარიდოს ვალდებულებების შესრულებას.

სასამართლო კერძო საჩივრის განხილვა-შესწავლის შედეგად მივიდა დასკვნამდე, რომ არ უნდა დაკმაყოფილდეს და საქმის მასალებთან ერთად გადაგზავნილი უნდა იქნეს ზემდგომ სასამართლოში. სასამართლოს დასკვნა ემყარება შემდეგ გარემოებებს:

„რეაბილიტაციისა და კრედიტორთა კოლექტიური დაკმაყოფილების შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-6 მუხლის 1-ლი პუნქტის თანხმად, გადახდისუუნარობის საქმის წარმოების დაწყების საფუძველია მოვალის გადახდისუუნარობა ან მოსალოდნელი გადახდისუუნარობა.

კანონის მიზანია კრედიტორთა მოთხოვნების კოლექტიური დაკმაყოფილება რეაბილიტაციის მიღწევით, ხოლო რეაბილიტაციის მიღწევის შეუძლებლობის

შემთხვევაში – გადახდისუუნარობის მასის რეალიზაციით მიღებული თანხების განაწილებით (1-ლი მუხლი). ამავე კანონის მე-2 მუხლის თანახმად, გადახდისუუნარობის საქმის წარმოების პრინციპებია: ა) გადახდისუუნარო მოვალის საქმიანობისა და გადახდისუუნარობის მასის სწორი მართვა; ბ) გადახდისუუნარო მოვალის ფინანსური სირთულეების სწრაფი და თანამიმდევრული გადაწყვეტა; გ) გადახდისუუნარობის საქმის წარმოების პროცესის გამჭვირვალობა და განჭვრეტადობა; დ) გადახდისუუნარობის მასისა და ბიზნესის ღირებულების შეძლებისდაგვარად შენარჩუნება და გაზრდა; ე) გადახდისუუნარო მოვალის რეაბილიტაციის ხელშეწყობა; ვ) მსგავსი უფლებების მქონე კრედიტორების მიმართ თანაბარი მოპყრობა.

სასამართლო პირველ რიგში, ყურადღებას ამახვილებს „რეაბილიტაციისა და კრედიტორთა კოლექტიური დაკმაყოფილების შესახებ“ საქართველოს კანონზე, რომელიც განკუთვნილია როგორც კრედიტორების, ისე მოვალეებისათვის და რომლის მიზანია მოვალის და კრედიტორის (კრედიტორების) ინტერესების თანაბარზომიერი დაცვა, შესაძლებლობის შემთხვევაში მოვალის ფინანსური სიმძნელების გადაჭრა და კრედიტორთა მოთხოვნების დაკმაყოფილება ან ამის შეუძლებლობის შემთხვევაში მოვალის ქონების რეალიზაციით მიღებული თანხების განაწილებით კრედიტორთა მოთხოვნების დაკმაყოფილება.

კრედიტორის/კერძო საჩივრის ავტორის მოთხოვნას წარმოადგენს შპს მოუღდს მეტალ ჯორჯიას მიმართ გაკოტრების გზით საქმის წარმოების დასრულება. გაკოტრების გზით საქმის წარმოების დასრულებას თანსდევს საწარმოს მეწარმეთა და არასამეწარმეო (არაკომერციული) იურიდიული პირების რეესტრში რეგისტრაციის გაუქმება.

მეწარმეთა შესახებ საქართველოს კანონის 88.1. მუხლის თანახმად, სამეწარმეო საზოგადოების ქონების სრულად განაწილება იწვევს საწარმოს ლიკვიდაციის დასრულებას. (2) ლიკვიდატორებმა მარეგისტრირებელ ორგანოს უნდა მიმართონ ლიკვიდაციის რეგისტრაციის მოთხოვნით, რომლის საფუძველზედაც მარეგისტრირებელი ორგანო გააუქმებს სამეწარმეო საზოგადოების რეგისტრაციას. (3) საქართველოს კანონმდებლობის საფუძველზე სამეწარმეო საზოგადოების გაკოტრებულად გამოცხადების შემთხვევაში მოვალის წარმომადგენლობაზე უფლებამოსილი პირი ვალდებულია მარეგისტრირებელ ორგანოს წარუდგინოს შესაბამისი სასამართლო განჩინება მისი გამოტანიდან 30 დღის ვადაში, რის შედეგადაც სამეწარმეო საზოგადოების რეგისტრაცია უქმდება.

ზემოაღნიშნული საკანონმდებლო ნორმების ანალიზი ცხადყოფს, რომ საწარმოს ლიკვიდაცია და საწარმოს მიმართ გაკოტრების გზით საქმის წარმოების დასრულება მთავრდება ერთი და იმავე შედეგით - საწარმოს რეგისტრაციის გაუქმება. შესაბამისად ცხადია, რომ „მეწარმეთა შესახებ“ საქართველოს კანონით დადგენილი მოთხოვნები საწარმოს რეგისტრაციის გაუქმების დროს გათვალისწინებული უნდა იქნას მიუხედავად იმისა საწარმოს რეგისტრაციის გაუქმება ხდება ლიკვიდაციის თუ გაკოტრების შედეგად.

მეწარმეთა შესახებ საქართველოს კანონის 81.4. მუხლის შესაბამისად, იურიდიული პირის წინააღმდეგ სისხლის სამართლის საქმის წარმოების დაწყების მომენტიდან სასამართლოს განაჩენის კანონიერ ძალაში შესვლამდე ან სისხლის სამართლის საქმის წარმოების შეწყვეტამდე დაუშვებელია სისხლის სამართლის საქმის მწარმოებელი

ორგანოს მიმართვის საფუძველზე იურიდიული პირის მიმართ ლიკვიდაციასა და რეორგანიზაციასთან დაკავშირებული პროცედურების წარმოება.

დასახელებული საკანონმდებლო ნორმა კრძალავს საწარმოს მიმართ ისეთი პროცედურების წარმოებას, რომელიც იწვევს მისი რეგისტრაციის გაუქმებას, შესაბამისად ცხადია, რომ აღნიშნული საკანონმდებლო დანაწესი უნდა გავრცელდეს საწარმოს მიმართ გაკოტრების საქმის წარმოების მიმდინარეობაზეც.

განსახილველ შემთხვევაში განცხადებაზე წარმოდგენილი დოკუმენტებით დასტურდებოდა, რომ საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს საგამოძიებო სამსახურის საგამოძიებო დეპარტამენტის თბილისის მთავარი სამმართველოს მე-4 სამმართველოში მიმდინარეობს გამოძიება სისხლის სამართლის საქმეზე, საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 182-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა„ ქვეპუნქტით და მე-3 ნაწილის „ბ„ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ნიშნებით. თბილისის საქალაქო სასამართლოს საგამოძიებო და წინასასამართლო სხდომის კოლეგიის მოსამართლის 2023 წლის 22 ივნისის განჩინებით ყადაღა დაედო შპს მოულდს ენდ მეტალს ჯორჯიას საკუთრებაში არსებული უძრავ-მოძრავ ქონებებს. (არ ირკვევა სისხლის სამართლის საქმის წარმოება მიმდინარეობს კომპანიის ხელმძღვანელი პირის მიმართ, თუ თავად კომპანიის მიმართ).

თბილისის სააპელაციო სასამართლომ განმარტა.... „სასამართლო აღნიშნავს, მიუხედავად იმისა, რომ მოცემულ შემთხვევაში სისხლის სამართლის საქმის წარმოება მიმდინარეობს კომპანიის ხელმძღვანელი პირის მიმართ და არა თავად კომპანიის მიმართ, შესაბამისად, შესაძლოა ეს უკანასკნელი (კომპანია) არ წარმოადგენდეს მეწარმეთა შესახებ საქართველოს კანონის 81-ე მუხლის მე-4 პუნქტით გათვალისწინებულ ისეთ სუბიექტს, რომლის მიმართ სისხლის სამართლის საქმის წარმოების დაწყების მომენტიდან სასამართლოს გამამტყუნებელი განაჩენის კანონიერ ძალაში შესვლამდე ან სისხლის სამართლის საქმის წარმოების შეწყვეტამდე დაუშვებელია სალიკვიდაციო და რეორგანიზაციასთან დაკავშირებული პროცედურების წარმოება. მიუხედავად ამისა, სასამართლოს მნიშვნელოვან ფაქტად მიიჩნია გამოძიების დაწყების საფუძველები, ხელმძღვანელობაზე უფლებამოსილების მექანე პირის მიერ სხვისი ნივთის მართლსაწინააღმდეგო დაუფლების და ქონებრივი უფლების მოტყუებით მიღება. „მეწარმეთა შესახებ“ საქართველოს კანონის თანახმად, კომპანიის დირექტორს აკისრია განსაკუთრებული მოვალეობები კომპანიის წინაშე, რომლებსაც ეწოდება ფიდუციური მოვალეობები, და რომლებიც, სხვასთან ერთად, მოიცავს დირექტორის მოვალეობას, საზოგადოების საქმეებს გაუძღვეს კეთილსინდისიერად, კერძოდ, ზრუნავდეს ისე, როგორც ზრუნავს ანალოგიურ თანამდებობაზე და ანალოგიურ პირობებში მყოფი ჩვეულებრივი, საღად მოაზროვნე პირი და მოქმედებდეს იმ რწმენით, რომ მისი ეს მოქმედება ყველაზე ხელსაყრელია საზოგადოებისათვის. როგორც წესი ფიდუციური მოვალეობები, კერძოდ, ზრუნვისა და ერთგულების მოვალეობა, დირექტორს გააჩნია საზოგადოების წინაშე, მაგრამ როდესაც კომპანია არის გადახდისუნარიობის პროცესში დირექტორის პასუხისმგებლობის არეალი ფართოვდება და გარდა კომპანიისა, დირექტორი ასევე პასუხისმგებელია კრედიტორების წინაშეც... (იხ. თბილისის სააპელაციო სასამართლოს 15.07.2024წ #2/ზ/3815-24 განჩინება).

სასამართლომ დაადგინა, რომ სახეზე იყო „მეწარმეთა შესახებ“ საქართველოს კანონის 81.4 მუხლით გათვალისწინებული შემთხვევა, როდესაც კომპანიის მიმართ დაუშვებელია

ისეთი პროცედურების წარმოება, რომელიც იწვევს რეგისტრაციის გაუქმებას. შესაბამისად საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 326-ე მუხლის თანახმად, დაუშვებელია იურიდიული პირის მიმართ სალიკვიდაციო ან რეორგანიზაციასთან დაკავშირებული პროცედურების წარმოება მის მიმართ სისხლის სამართლის პროცესის დაწყების მომენტიდან სასამართლოს გამამტყუნებელი განაჩენის კანონიერ ძალაში შესვლამდე ან სისხლისსამართლებრივი დევნის შეწყვეტამდე.

შესაბამისად, ვინაიდან სახეზე იყო „მეწარმეთა შესახებ“ საქართველოს კანონის 81.4. მუხლით დადგენილი შემთხვევა (იურიდიული პირის წინააღმდეგ სისხლის სამართლის საქმის წარმოების დაწყების მომენტიდან სასამართლოს განაჩენის კანონიერ ძალაში შესვლამდე ან სისხლის სამართლის საქმის წარმოების შეწყვეტამდე დაუშვებელია სისხლის სამართლის საქმის მწარმოებელი ორგანოს მიმართვის საფუძველზე იურიდიული პირის მიმართ ლიკვიდაციასა და რეორგანიზაციასთან დაკავშირებული პროცედურების წარმოება), სს საქართველოს ბანკის განცხადება შპს მოუღდს ენდ მეტალს ჯორჯიას მიმართ, გაკოტრების რეჟიმის გახსნის თაობაზე, არ იქნა დასაშვებად მიჩნეული.

სს საქართველოს ბანკის მიერ კერძო საჩივარში მითითებული გარემოება არ წარმოადგენს გადახდისუუნარობის შესახებ განცხადების დასაშვებად ცნობაზე უარის თქმის შესახებ განჩინების გაუქმების საფუძველს.

სს საქართველოს ბანკის კერძო საჩივარი, 2025 წლის 21 ნოემბრის განჩინებაზე, დაუსაბუთებელია, სასამართლო იზიარებს მის მიერ 2025 წლის 21 ნოემბრის განჩინებაში მოყვანილ მსჯელობებს, რის გამოც სს საქართველოს ბანკს უარი ეთქვა გადახდისუუნარობის შესახებ განცხადების დასაშვებად ცნობაზე. შესაბამისად, 2025 წლის 09 დეკემბერს წარმოდგენილი კერძო საჩივარი საქმის მასალებთან ერთად უნდა გადაეგზავნოს ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს.

სასამართლომ იხელმძღვანელა „რეაბილიტაციისა და კრედიტორთა კოლექტიური დაკმაყოფილების შესახებ“ შესახებ საქართველოს კანონის მე-4, მე-6, მე-7, მე-8, მე-9, მე-19, 43-45-ე, 47-ე, 48-ე მუხლებით, საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 284-285-ე მუხლებით და

და ა დ გ ი ნ ა

1. სს საქართველოს ბანკის მიერ 2025 წლის 09 დეკემბერს სასამართლოში წარმოდგენილი კერძო საჩივარი, ამავე სასამართლოს 2025 წლის 21 ნოემბრის განჩინებაზე არ დაკმაყოფილდეს დაუსაბუთებლობის გამო და გადაეგზავნოს ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა პალატას;
2. განჩინება განთავსდეს გადახდისუუნარობის საქმის წარმოების ელექტრონულ სისტემაში (<http://www.ecourt.ge/>) ვებგვერდზე;
3. განჩინებაზე კერძო საჩივრის შეტანა არ შეიძლება.

მოსამართლე

დარინა აბულაძე